

Vigda vid ett förenial:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ett samtal säte och viga en person
vid förenial. Man säte säga 3 eller 9 lin
från kunnas kunnat och ländra om en beaff-
real samt lägga detta i en kunnas kunnat
och placera det i viga just samt viga
dennas faders namn. Därefter skulle man
läsa: Du skall bli en gift till den jag ta-
gar dig kunnat, i Guds fader och sons
och den helige Andens namn Amen, dä-
refter skulle man spotta tre gånger.
För att personen skulle bli orolig och
redan om att den blivit viga, skulle man
placera den inrefta målen på botten
i en "riemanns" böck under en sten.

Batande av väck:

När man batade väck skulle man ta-
ga på den lunnan där väcken befann sig
och säga dennes namn som var besläktat
med det onda samt dennes faders namn.
Så följde man läste: "Dina lunnan skall
varken svida eller väcka, och dina lunnan
och för ledas världens myndiga mäniskor lidit
svida och väck - lidit svida och väck - lidit
svida och väck, i namn Jesu faders och hans
och den heliga andas namn Amen."

Om de bestämt vilken var det också
så om någon ville skänka något för be-
sväret så skulle det tackas, men den som
batades fick inte tacka tillbaka.

Vigda vid stenen:

3

Om man ville viga den man läst av, där
för att den kanske inte ville besvara ens
kärlek, skulle man gå till vägen sid.

När flisken t. t. full och hade ett litet
vann skulle man taga tag i den av hennes
huvud och lägga denna om en bukspän.
Därefter borde det hål i en trädleik av ek
och hade nästan i detta hål ett runt till-
slut det med en plugg. Putting en en tors-
dags - eller också en söndags kväll, sedan
dalen gått ned, skulle man gå ut och
lägga denna trädleik under en sten vid kyr-
kedörren och om söndagen då flisken gick i
kyrkan och kom över denna sten kunde man vara
förvisat om att hon var vigd vid den stenen

vel kunde därefter icke bli gift, utom
om möjligt var, så någon klok, som kon-
kunder sålde denna, kunde förgöra hem-
me mot sin så mycket detta.

Den som så gick i väg för att säga nå-
gon vis någon förmål fick icke se sig
till baka, eller säga något under förtiden,
eller tala om det för någon så han gjort
dessa besök för att lämna, ty det var
allt samma förtid.

Om lapparna:

Om lapparna togde man mycket
fört. De ville gärna något illa kunde
de pändas ut lappskatte, och benämningen
"lappfri" lättnad sig såvittligen velad lapp-
fri. Hur detta lappskatte ästads komms vis-
ste en och annan om: så h. el. lissatras
dat. För ut kunna rändas ut skatte skulle
man laga mest all för ut miniskoluvord
i lilla ar den man ville gärna illa.

Om omman när ästads vis väl mög-
na och så lagar man vara för så många
man önskarde för lappskatte. Men så lapp-
skattel skulle rändas ut laddades biten
som möjligt mest kurt, man som frilad-
ning tog man ästads istället för lagel.

3838

21

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Därpå skulle man rita upp den
pressen man hade leids av och säga hans
faderns namn samt de tre Gudarnas namn,
och rikta på bilden. På det ställe där
skutert träffas för den ~~träffade~~ bilden
för den pressen del onda för kaffon

"Malasjuken"

Vid botande av sjukdommar friskes
oftast den s.k. "lämningen", vilken utfrö-
des av de s.k. skära kvinnorna som an-
litades vid bl. lämningsläran om sjukdom-
mar. En sjukdom som också friskes var
"Malasjukan". En ensam kvinna tillkallades
och den av sjukdommen bestämda lades
på galvob. Då denna sjukdom kunde kun-
nigt genom vinden skulle målningen
konstl förtogs sedan buren gick ned.
Målningen förtogs med en utlösad, under
det lämningsläran frammanlades. Skottet
togs från lång fingret spotts, längs ar-
men runt nacken och så den andra armen
fram till fram till tummen spotts

efter måndel lemd man i samma
trädgården, gjorde en oval av träden
genom vilken eläverskvinnan som den
sjuka skulle spotta igennem tre gån-
ger. Samma träd lades sedan för det
sjuka stället och lemd om. Den skul-
le så ligga i nio dygn. varefter den
brändes upp sedan sån gått med det
nionde dygnet. Såsom som upföljande
efter lemandet skulle ligga i st-
ten vilket dröjes av den sjuka